

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή :

Κ. Γ. Μακρῆς, Μ. Δ. Γεωργαλάκης, Π. Δ. Μόσχος, Γ. Σ. Σταθουλόπουλος, Θ. Ι. Στεφανόπουλος, Δ. Α. Καραθανάσης, Θ. Α. Μαυριδέπουλος

Η ΕΟΡΤΗ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ, ΕΤΕΙ, ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας, ὠργάνωσεν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, φιλικὴν συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπηττας τὴν 9 Ἰανουαρίου ἑ. ἔ. εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Ε. Ε. Χ.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν, γενομένην ἐν στενωπῷ κύκλῳ, παρέστησαν ὡς κεκλημένοι τοῦ Δ. Σ. ὁ κ. Νεῦρος, Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ., ὁ κ. Α. Λούλης Διευθυντῆς τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν, ὁ κ. Κοτζαμάνης Ἐπιθεωρητῆς Ἐργασίας, ὁ κ. Παπαβασιλείου χημικὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ὁ κ. Δόσιος, Πρόεδρος τοῦ Ἀ' Παν. Χημικοῦ Συνεδρίου, ὁ κ. Κώστας, τ. Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ. καὶ ὁ κ. Παλαιογιάννης τ. Πρόεδρος τοῦ Σ. Χ. Β. Ὁμοίως παρέστησαν Σύμβουλοι τῆς Ε. Ε. Χ., τῆς Δ. Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γεν. Χημικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Σ. Χ. Β., ὡς καὶ πολλὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας.

Τοὺς παρευρεθέντας προσεφώνησεν ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Σ. Χ. Β. κ. Θ. Καλλιβρούσης, εἰπὼν τὰ κάτωθι :

Κύριε Πρόεδρε
Κυρῖαι καὶ Κύριοι
Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι

Ἀπουσιάζοντος τοῦ ἀγαπητοῦ μας Προέδρου κ. Παπαδημητρακοπούλου, λόγῳ εὐτυχοῦς γεγονότος, ἔχω τὴν τιμὴν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Σ. Χ. Β. νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς βαθεῖας εὐχαριστίας τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν πρόθυμον καὶ ἀγαπητὴν παρουσίαν Σας εἰς τὴν δεξιῶσιν ταύτην καὶ τὴν χαρὰν του, διότι θὰ συνεορτάσῃ ἀπόψε μὲ ἀγαπητοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς συναδέλφους καὶ ἀνωτέρους λειτουργοὺς τοῦ Κράτους.

Ὅφειλῶ νὰ εὐχαριστήσω ἀκόμη τὸν προκατόχον Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου μας ἀγαπητὸν κ. Παλαιογιάννην, ὁ ὁποῖος πρῶτος εἶχε τὴν ὥραϊαν πρωτοβουλίαν τῆς καθιερώσεως τῆς ἐορτῆς τῆς βασιλόπηττας, ἡ ὁποία τόσῃν εἶχε πέρυσι ἐπιτυχίαν, ὥστε τὸ νῦν Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἐθεώρησε καθήκον του νὰ τὴν συνεχίσῃ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Τὸ εἰς τὰ βάθη τοῦ χρόνου ἀπελθὸν ἔτος κ. κ. Συνάδελφοι, ὑπῆρξε σημαντικὸν διὰ τὴν τάξιν τῶν χημικῶν τῆς βιομηχανίας, διότι κατ' αὐτὸ ἐδικαιώθη μέρος τῶν πόθων καὶ βλῆψεών μας, θεωρῶ δὲ καθήκον μου καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ε.Ε.Χ., καθὼς καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν θερμὴν τῶν συνηγορίαν ὑπὲρ τοῦ κλάδου μας.

Ἐπίσης ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τοὺς κ. κ. Βιομηχάνους διὰ τὴν τιμητικὴν διὰ τοὺς Χημικοὺς ἀναγνώρισιν ὑπ' αὐτῶν τῆς συμβολῆς τοῦ Χημικοῦ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς Ἐθνικῆς μας Βιο-

μηχανίας καὶ ἰδιαίτερώς τὴν Σὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας συνεργάτας της, διὰ τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον διέπει γενικῶς τὰς πράξεις της ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον εὐμενῶς θὰ ἐξετασθῶσι καὶ τὰ ἄλλα ἐκκρεμῆ ζητήματα τοῦ Χημικοῦ κόσμου.

Εὐχομαι ἐκ μέρους μου καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀγαπητῶν Συναδελφῶν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου, εἰς τὸν ἀπουσιάζοντα Πρόεδρόν μας καὶ εἰς τὴν Σύζυγόν του, πᾶσαν εὐτυχίαν εἰς τὸν οἰκογενειακὸν τῶν βίον, εἰς δὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ε. Ε. Χ., τοὺς ἀγαπητοὺς μας φιλοξενουμένους καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἐδρικομένους, ὡς καὶ εἰς τοὺς μὴ δυνηθέντας νὰ παρευρεθῶσι συναδέλφους μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν, ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν διὰ τὸ νέον ἔτος καὶ ἄς εὐχηθῶμεν ὅλοι μαζί ὅπως τὸ 1940 φέρῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν δοκιμαζομένην ἀνθρωπότητα τὴν εἰρήνην.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω προσφώνησιν ἀπήντησαν κατὰ σειρὰν ὁ κ. Νεῦρος, συγχαρεῖς τὸ Δ. Σ. τοῦ Σ. Χ. Β. διὰ τὴν ὥραϊαν ἐορτὴν καὶ εὐχρηθεῖς, ὅπως καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος συνεχισθῇ ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν πόθων τοῦ κλάδου μας, ὡς κυριώτερον τῶν ὁποίων ἐχαρακτήρισεν τὴν ἴδρυσιν Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Μετ' αὐτὸν ὁ κ. Δόσιος συνεχάρη τὰ Δ. Συμβούλια τῆς Ε. Ε. Χ. καὶ τοῦ Σ. Χ. Β. διὰ τὴν ὁμόνοιαν μεθ' ἧς συνεργάζονται καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὰς ἐπιτευχθείσας ἐπιτυχίας, εὐχρηθεῖς ἐν τέλει ὑπὲρ τοῦ κλάδου τῶν Χημικῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Λούλης ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι παρέστη μετὰ τοῦ συναδελφικοῦ κύκλου καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ὁ Σύνδεσμος Ἑλλ. Βιομηχανῶν συνέτρεξε τὰ Προεδρεῖα τῆς Ε. Ε. Χ. καὶ τοῦ Σ. Χ. Β. διὰ τὴν κατάρτισιν, τὸσον τῆς πρώτης ὅσον καὶ τῆς δευτέρας Συλλογικῆς Συμβάσεως τῶν Χημικῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς συνεργασίας τῶν Βιομηχανῶν καὶ τῶν Χημικῶν. Ἐν τέλει ἠυχήθη, ὅπως συνεχισθῇ ἡ ἀγαθὴ σύμπνοια, ἥτις διέπει τὰς σχέσεις Βιομηχανῶν καὶ Χημικῶν πρὸς ὄφελος ἀμφοτέρων, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν γένει.

Ἐν συνεχείᾳ ἤγειραν θερμὴν πρόποσιν οἱ κ. κ. Κώστας καὶ Παλαιογιάννης.

Τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε τὸ κόψιμο τῆς πῆττας. Τυχηρὸς τοῦ ἀναμνηστικοῦ νομίσματος ἦτο ὁ κ. Θ. Παπαδόπουλος.

Ἡ συγκέντρωσις σημειώσασα ἀρίστην ἐπιτυχίαν διήρκεσε μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Είς τὰς 15 Ἰανουαρίου συμπληροῦται ἕτος, ἄφ' ἧς περίλυποι συνωδύσαμεν τὸν νεκρὸν τοῦ φιλάτου συναδέλφου Μιλτιάδου Ἰωαννίδου, ἀποθανόντος αἰφνιδίως ἐκ συγκοπῆς, εἰς τὸν οἰκογενειακὸν αὐτοῦ τάφον.

Ὁ Ἰωαννίδης ἀνήκεν εἰς οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἔθεράπευον τὴν Θέμιδα. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Παναγιώτης Κ. Ἰωαννίδης, ὡς εἰσαγγελεὺς τότε τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, παρέπεμψεν εἰς δίκην τὸν Χαρίλαον Τρικούπην διὰ τὸ περίφημον αὐτοῦ ἄρθρον «Τὶς πταίει». Ἐκ τῶν τριῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν εἰς ὑπῆρξεν ἐπίσης δικαστής, ἕτερος δικηγόρος, μόνον δὲ ὁ πρεσβύτερος ὑπῆρξεν ὁ διακεκριμένος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ Νικίας Ἰωαννίδης.

Ὁ Μιλτιάδης Ἰωαννίδης ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1877. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα διήκουσεν ἐν Ἀθήναις, μεθ' ὃ ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν 1ην Ἰουνίου 1899 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

Μετὰ τετράμηνον διωρίσθη βοηθὸς ἐν τῷ Χημείῳ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὸν Χρηστομάνον· τὸ 1900 προήχθη εἰς παρασκευαστήν, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος παρητήθη τῆς θέσεώς του ἵνα μεταβῇ εἰς Γερμανίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του.

Ἐν Γερμανίᾳ ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας, εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Aachen καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διωρίσθη τὸ 1905 διδάσκαλος τοῦ Ε' ἐν Ἀθήναις ἑλληνικοῦ σχολείου, συγχρόνως δὲ προσελήφθη ὡς ἔκτακτος βοηθὸς εἰς τὸ Γεωδυναμικὸν τμήμα τοῦ Ἀστεροσκοπείου, ἔνθα ὑπῆρξε μέχρι τοῦ 1912. Τὸ 1910 προήχθη εἰς καθηγητὴν τῶν φυσικῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ Λυκείῳ.

Τὸ 1913 ἀνέλαβεν ἐν τῇ Βιομηχανικῇ Ἀκαδημίᾳ

τὸ μάθημα τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας, διαδεχθεὶς τὸν Λεωνίδαν Ἀραπίδην, ἐξηκολούθησε δὲ διδάσκων αὐτὸ καρποφόρως μέχρι τοῦ 1922.

Τὸ 1913 ἀνέλαβε τὴν θέσιν Ἐπιμελητοῦ εἰς τὸ τότε ὑπ' ἔμοι νεοϊδρυθὲν Ἔργαστήριον τῆς Ὄργανικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰς τὴν θέσιν δὲ αὐτὴν παρέμεινε μέχρι τοῦ 1934.

Τὸ 1921 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων, ἔνθα ὑπῆρξε μέχρι τοῦ 1934.

Τέλος ἀπὸ τοῦ 1921 μέχρι τοῦ 1937 διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς.

Τὸ 1922 τῷ ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος, τὸ δὲ 1936 ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Φοίνικος.

Ὁ Μιλτιάδης Ἰωαννίδης διεκρίθη καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον διὰ τὴν ἀκάματον ἐργατικότητα καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν. Ὡς καθηγητὴς ἦτο κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν μεθοδικώτατος, διδάσκων ὑποδειγματικῶς καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν. Πολλοὶ ἐκ τῶν νῦν διακρινομένων χημικῶν ἐκ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἐνεπνεύσθησαν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν χημείαν καὶ τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐπιδοθοῦν εἰς αὐτήν. Καὶ εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἀνέλαβεν, ἐξετιμήθη διὰ τὴν φιλοπονίαν αὐτοῦ καὶ τὸ ὀργανωτικὸν του πνεῦμα. Ἰδίᾳ ἀνέδειξε καὶ προώθησε τὰς ἐργασίας τοῦ ἐργαστηρίου χημείας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίας του ὡς καθηγητοῦ.

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου μετὰ πραγματικοῦ φανατισμοῦ καὶ ἀγάπης εἰργάσθη, ἦτο ἡ θέσις τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἔργαστηρίου τῆς Ὄργανικῆς Χημείας. Πρῶτος αὐτὸς ἐπιμελητὴς τοῦ τότε μόλις τὸ πρῶτον παρ' ἡμῖν ἰδρυθέντος τοιοῦτου ἐργαστηρίου, μὲ ἐβοήθησε σημαντικὰ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ λοιποῦ καταλλήλου προσωπικοῦ, τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀσκήσεων διὰ τοὺς φοιτητάς, ἀκαμάτως ἐπιτελῶν ὅλα τὰ πολυσχιδῆ καθήκοντα, ὅσα ἡ θέσις τοῦ ἐπέβαλεν. Εἰς τὸ πανεπιστήμιον εἰργάσθη ἐπὶ 22 ἔτη, ὑπῆρξε δὲ δι' ἐμὲ πολῦτιμος συνεργάτης καὶ ἀγαπητὸς φίλος. Ὄταν δὲ ἀπεχώρησε τῆς θέσεώς του αὐτῆς, ἡ μεγαλυτέρα του εὐχαρίστησις ἦτο νὰ εὕρισκῃ διαθεσίμους ὥρας ἀπὸ τὰ ἄλλα του καθήκοντα διὰ νὰ τὰς διαθέτῃ εἰς τὸ παλαιὸν του ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶδε βαθμηδὸν ἀνδρούμενον καὶ ὀλοκληρούμενον.

Ὡς συγγενῆς ὑπῆρξε φιλοστοργώτατος. Ἐπειδὴ εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσῃ τοὺς ἀδελφούς του εἰς σχετικῶς νέαν ἡλικίαν, νὰ ἴδῃ δὲ χήραν καὶ τὴν ἀδελφὴν του προώρως, ἐστάθη σύμβουλος καὶ προστάτης τῶν ἀνεπιθῶν του, τοὺς ὁποίους πατρικῶς ἠγάπα, τόσον δὲ μᾶλλον, ὅσον ἐκ τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ τῆς Λιλῆς Ἐμμανουήλ δὲν ἀπέκτησε τέκνα.

Ὡς ἄνθρωπος τέλος ὁ Ἰωαννίδης ἦτο ὑπόδειγμα καλωσύνης. Οἱ παλαιοὶ του μαθηταί, οἱ συνεργάται καὶ οἱ συνάδελφοί του θὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε τὸν καλὸν διδάσκαλον, τὸν πρᾶον καὶ ἀνεξίκακον ἄνθρωπον, τὸν πολῦτιμον φίλον.

Γ. Θ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΑΘΩΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΒΙΟΧΗΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ ΠΑΡΑ ΧΗΜΙΚΩΝ

Την 16ην Ιανουαρίου έξεδικάσθη ενώπιον του δικαστηρίου των Πλημμελειοδικών Πύργου Ηλείας ή υπόθεσις του συναδέλφου Γ. Σαμπατακάκη μηνυθέντος υπό του Ιατρικού Συλλόγου Αμαλιάδος επί αντιποιήσει Ιατρικού έπαγγέλματος, επί τή βάσει του τελευταίου «περί Ιατρικών ειδικοτήτων» νόμου.

Η Ένωσις Χημικών βιολόγων - μικροβιολόγων απέστειλε προς τὸ Δικαστήριον τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

«Παρακαλοῦμεν εὐσεβῶς δεχθῆτε διαβεβαίωσιν Ένώσεως Χημικών - Μικροβιολόγων ὅτι συνάδελφος Σαμπατακάκης νόμῳ ἐνήργει βιοχημικὰς καὶ μικροβιολογικὰς ἀναλύσεις. Στόπ. Έπικαλούμεθα ἀποφάσεις Έφετείου Αθηνῶν Πλημμελειοδικεῖων Σπάρτης καὶ Πειραιῶς».

Τὸ δικαστήριον εἰσηγουμένου τοῦ εἰσαγγελέως ἐδέχθη ὅτι νομίμως ἐξετέλει βιοχημικὰς καὶ μικροβιολογικὰς ἀναλύσεις ὁ συνάδελφος Σαμπατακάκης καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς κατηγορίας.

Η ἀπό τινων ἐτῶν ἀμφισβήτησις παρὰ ἰατρῶν τινων τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτελέσεως βιοχημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων ὑπὸ χημικῶν εἶναι γνωστὴ εἰς τοὺς συναδέλφους, ἀπὸ τὰ ἐπανειλημμένα διαβήματα καὶ τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ὀριστικὴν τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος τούτου ὑπὸ τῆς Ένώσεως Έλλήνων Χημικῶν καὶ τῆς Ένώσεως Χημικῶν βιολόγων - μικροβιολόγων. Δυστυχῶς παρὰ ταῦτα ἰατρικοὶ τινες σύλλογοι κατὰ περιόδους προβαίνουν εἰς ἐνεργείας ἀντικειμένας εἰς τὴν δικαίαν καὶ ἐπιστημονικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, αἵτινες ὁμῶς εἰς οὐδὲν θετικὸν κοινωνικὸν ὄφελος ἀποβλέπουν καὶ εἶναι καταδικασμένοι ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἀποτυχίαν.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΟΛΟΓΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Κατὰ τὴν ἐν Toronto συνέλευσιν τῆς Αμερικανικῆς Έταιρείας Βιολόγων Χημικῶν συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῆς σχέσεως τῶν χημικῶν πρὸς τὸ ἔργον τῶν κλινικῶν ἐργαστηρίων. Η Έπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν William C. Rose, ἐκλεγέντος ὡς προέδρου, D. D. van Slyke καὶ Vincent du Vigneaud, ἐξουσιοδοτήθη νὰ ἐνεργῇ διὰ τὴν Έταιρείαν καὶ ὑπέβαλε τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν :

Η Αμερικανικὴ Έταιρεία Βιολόγων Χημικῶν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν αὐτῆς, διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν τακτικὴν κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Αμερικανικῆς Χημικῆς Έταιρείας υἱοθετηθεῖσαν λύσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ κλινικὰ ἐργαστήρια :

Πρὸς προστασίαν τοῦ κοινοῦ, αἱ Πολιτεῖαι θὰ

ἔπρεπε νὰ παρέχουν ἀδείας εἰς ἄτομα ἀσχολούμενα εἰς τὸν καθορισμὸν στοιχείων χημικῆς φύσεως ἀναφερομένων εἰς τὴν δημοσίαν υγείαν ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων στοιχείων δύναται νὰ βασισθῇ ἡ διάγνωσις καὶ θεραπεία τῆς ἀσθενείας. Αἱ Πολιτεῖαι θὰ ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ χορηγοῦν τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν εἰς ἐργαστήρια ἀσχολούμενα μὲ τὸ ἔργον τοῦτο, ὡς καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς αὐτῶν, μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἐπαρκείας καὶ ἀρμοδιότητος καὶ χωρὶς νὰ νομίζουν, ὅτι οἰονδήποτε ἰδιαιτέρον διπλωμα, ὡς διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας ἢ διδάκτορος τῶν φυσικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐγγύησις τῶν προσόντων ἅτινα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς διασφάλισιν τῆς ἀκριβείας καὶ πείρας, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ τὸ κοινωνικὸν συμφέρον.

ΝΟΜΟΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ Αναγν. Νέμος ὑπ' ἀριθ. 1901/1939

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἀμυλοσιροπίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους παρασκευαζομένου ἀμυλοσιροπίου, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου, ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως ἐκ δραχμῶν δύο κατὰ χιλιόγραμμα.

Τοῦ ὡς ἄνω φόρου καταναλώσεως ἐξαιρεῖται τὸ δι' εἰδικὰς χρήσεις προοριζόμενον ἀμυλοσιρόπιον, περὶ ὧν προβλέπουσιν εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τὸ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενον ἀμυλοσιρόπιον ὁ φόρος καταναλώσεως εἰσπράττεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐν τοῖς Τελωνεῖοις, διὰ δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους παρασκευαζόμενον, τὰ τῆς βεβαίωσης καὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ καθορίζονται ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος.

3. Η ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς του εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπαλλάσσεται τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω φόρου καταναλώσεως τὸ ἀμυλοσιρόπιον τὸ χρησιμοποιούμενον :

- α) Πρὸς παρασκευὴν ζυμομυκῆτων ἀρτοποιίας.
- β) Πρὸς παρασκευὴν ἐτέρων βιομηχανικῶν προϊόντων, πλὴν ζαχαροπλαστικῆς, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, ἀποφαινομένου ἂν τὸ ἀμυλοσιρόπιον τυγχάνῃ ἀπαραίτητον ὡς πρώτη ἢ βοηθητικὴ ὕλη διὰ τὰ ἐν λόγῳ προϊόντα. Εἰς τὰ προϊόντα ταῦτα δέον ἀπαραιτήτως νὰ μὴ χρησιμοποιηθῇ τὸ ἀμυλοσιρόπιον ὡς γλυκαντικὴ οὐσία ἢ πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς σακχαρώσεως ἐν γένει.

2. Τò κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπαλλασσόμενον τοῦ φόρου καταναλώσεως ἀμυλοσιρόπιον δέον προηγουμένως νὰ μετουσιῶται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

3. Ἀπαγορεύεται τὸ ὡς ἄνω ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου καταναλώσεως ἀμυλοσιρόπιον νὰ διατίθεται ἢ χρησιμοποιηθῆται δι' ἄλλην χρῆσιν ἢ νὰ μεταφέρεται ἢ διατίθεται εἰς ἕτερα ἐργοστάσια.

ἄρθρον 3.

1. Ὁ φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους παρασκευαζομένου ἀμυλοσιροπίου καταβάλλεται παρὰ τῶν ἐργοστασίων παρασκευῆς ἀμυλοσιροπίου, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ μηνὸς παραχθὲν ποσὸν ἀμυλοσιροπίου.

2. Τὸ ἐντὸς τοῦ μηνὸς παραχθὲν παρὰ τοῦ ἐργοστασίου ποσὸν φορολογητέου ἀμυλοσιροπίου εἰς χιλιόγραμμα, ἐξευρίσκειται πολλαπλασιαζομένων τῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκφράζοντα τὸ μέγιστον τῆς δυνατῆς κατὰ 24ωρον παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου εἰς χιλιόγραμμα ἀμυλοσιροπίου.

3. Τὸ μέγιστον τῆς δυνατῆς ὡς ἄνω κατὰ 24ωρον παραγωγῆς ἐκάστου ἐργοστασίου καθορίζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ δύο χημικῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ ἐνὸς Μηχανολόγου τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς περὶ καθορισμοῦ τῆς μεγίστης δυνατῆς παραγωγικότητος, δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐργοστασιάρχης, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, νὰ ἀσκήσῃ ἔφεσιν κατὰ τοῦ πορίσματος αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἐργοστασιάρχην.

Τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζησόμενον, δι' ἕκαστον ἐργοστάσιον, μέγιστον τῆς δυνατῆς κατὰ 24ωρον παραγωγῆς, ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

4. Αἱ πρὸς παραγωγὴν ἀμυλοσιροπίου ἐγκαταστάσεις τῶν ἐργοστασίων τῶν παραγόντων ἀμυλοσιρόπιον, ὅταν τὸ ἐργοστάσιον δὲν ἐργάζεται, διατελοῦσιν ἐσφραγισμένοι, ἐπιτιθεμένων ἐπ' αὐτῶν τῶν σφραγίδων τῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

ἄρθρον 4.

1. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὰ λειτουργοῦντα ἐργοστάσια παρασκευῆς ἀμυλοσιροπίου ἢ ἕνα μῆνα πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν τὰ ἐφεξῆς ἰδρυόμενα τοιαῦτα, δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους αἴτησιν περὶ χορηγήσεως αὐτοῖς εἰδικῆς ἀδείας λειτουργίας, συνοδευομένην καὶ ὑπὸ σχεδιαγράμματος τοῦ τε ἐργοστασίου καὶ τῶν μηχανημάτων αὐτοῦ, περιλαμβάνουσαν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν μηχανημάτων τοῦ ἐργοστασίου καὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας αὐτοῦ.

2. Ἡ ὡς ἄνω αἴτησις μετὰ τοῦ σχεδιαγράμματος

τος διαβιβάζεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους εἰς τὴν συμφώνως τῆ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπαλήθευσιν καὶ καθορισμὸν τοῦ μεγίστου τῆς δυνατῆς κατὰ 24ωρον παραγωγῆς εἰς ἀμυλοσιρόπιον τοῦ ἐργοστασίου.

3. Ἡ εἰδικὴ ἀδεία λειτουργίας ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους βάσει τῆς γενομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπαληθεύσεως τῆς αἰτήσεως παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

ἄρθρον 5.

1. Τὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κατεχόμενα ποσὰ ἀμυλοσιροπίου παρ' ἐργοστασίου παρασκευῆς ἀμυλοσιροπίου ἢ παρ' ἐργοστασίων χρησιμοποιούντων ἀμυλοσιρόπιον ὡς πρώτην ἢ βοηθητικὴν ὕλην διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν προϊόντων αὐτῶν ἢ παρ' ἀποθηκῶν, ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος φόρον καταναλώσεως.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσι καθορισθῆ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 6.

1. Τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ 50.000 μέχρι 500.000 δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως ἀπὸ δύο μηνῶν μέχρι τεσσάρων ἐτῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν:

α) Οἱ ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας λειτουργίας ἐργαζόμενοι καὶ παράγοντες ἀμυλοσιρόπιον, ὡς καὶ οἱ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἐπιφέροντες μεταβολὰς εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἐργοστασίων αὐτῶν ἢ τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου, πρὸς ἐπαύξησιν τῆς παραγωγικότητος αὐτῶν.

β) Οἱ παραβιάζοντες ἢ ἀλλοιοῦντες ἢ ἀπομιμούμενοι ἢ ἀφαίροντες τὰς ἐπὶ τῶν μηχανημάτων ἐπιτιθεμένας σφραγίδας τῆς ὑπηρεσίας.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

2. Τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ 1000 μέχρι 50.000 δραχμῶν οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενων συμφώνως τῷ παρόντι, ὀριζόμενα.

3. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ποιναὶ ἐν ὑποτροπῇ διπλασιάζονται. Αἱ αὐταὶ ὡς ἀνωτέρω ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς συνεργούς.

ἄρθρον 7.

Αἱ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι παραβιάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Κώδικος τῶν νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος» προβλεπομένου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, τηρουμένων τῶν ὄρων καὶ διατυπώσεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος.

ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, καὶ τῶν συμφώνως ταῖς διατάξεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονο-

μικῶν, ὡς καὶ ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἐργοστασίων ἀμυλοσακχάρου, ἀνατίθεται εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ ἄρθρου 1 οὗτος ἢ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς του εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Κερκύρα τῆ 8 Αὐγούστου 1939.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

Περὶ κοινοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30/8/39 Β. Διατάγματος «περὶ διατιμῆσεως καθαροῦ οἴνοπνεύματος τοῦ προοριζομένου πρὸς εἰδικὴν μετουσίωσιν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν πρὸς παρασκευὴν ὑγρῶν ὑδραυλικῶν φρένων αὐτοκινήτων».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς Χημικοὺς καὶ τὰ Παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὸ ἀπὸ 30/8/39 Β. Δ. «περὶ διατιμῆσεως καθαροῦ οἴνοπνεύματος τοῦ προοριζομένου πρὸς εἰδικὴν μετουσίωσιν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν πρὸς παρασκευὴν ὑγρῶν ὑδραυλικῶν φρένων αὐτοκινήτων» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 372 τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1939 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), ἵνα λάβητε γνῶσιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς χρησιμοποιουμένας ὕλας διὰ τὴν εἰδικὴν μετουσίωσιν τοῦ τοιοῦτου οἴνοπνεύματος καθορίζονται αὐταὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15207 ἔ.ξ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς κοινοποιηθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 33/39 ἐγκυκλίου ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1939.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμῆσεως τοῦ καθαροῦ οἴνοπνεύματος τοῦ προοριζομένου πρὸς εἰδικὴν μετουσίωσιν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν πρὸς παρασκευὴν ὑγρῶν ὑδραυλικῶν φρένων αὐτοκινήτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 2, 12 καὶ 28 παράγρ. 4 τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος καὶ 2) τὸ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1935 Β. Διάταγμα «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 971 «περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος» Β. Δ. τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Φορολογίας τοῦ Οἴνοπνεύματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τιμὴ χονδρικής πωλήσεως τοῦ ἐγχωρίου καθαροῦ οἴνοπνεύματος τοῦ προοριζομένου πρὸς μετουσίωσιν διὰ τὴν παρασκευὴν ὑγρῶν ὑδραυλικῶν φρένων, ἔτι δὲ τὸ ποσὸν τοῦ καταβλητέου φόρου καταναλώσεως, ὀρίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1940, δι' ἅπαντα τὰ οἴνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας ὡς κατωτέρω :

1) Φόρος καταναλώσεως κύριος καὶ πρόσθετος.
α) Διὰ τὸ οἴνοπνευμα τὸ παραγόμενον ἐκ σταφίδος ἢ μελάσσης δραχ. 2 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου ἄνευ προσθέτου φόρου.

β) Διὰ τὸ οἴνοπνευμα τὸ παραγόμενον ἐκ στεμφυλοπνεύματος οἴνοπνευματοποιῶν α' κατηγορίας κύριος καὶ πρόσθετος φόρος δραχ. 9.60 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνύδρου.

2) Εἰς τὸν φόρον τοῦτον προστίθεται τὸ δυνάμει τῶν νόμων 2749, 3312 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς 1 Ἰουνίου 1927 πρόσθετον ποσοστὸν 40 %.

3) Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οἴνοπνεύματος ἐπιβάλλεται καὶ δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας τῆς Φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος ἀνερχόμενον εἰς 1 %, ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ὀριζομένου κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως.

4) Τιμὴ χονδρικής πωλήσεως τοῦ πρὸς εἰδικὴν μετουσίωσιν, ὡς ἀνωτέρω, προοριζομένου καθαροῦ οἴνοπνεύματος δραχμαὶ 2846 κατὰ 100 χιλιόγραμμα ἀνύδρου, εἰς ἣν τιμὴν περιλαμβάνεται καὶ ὁ φόρος καταναλώσεως ἐξ οἰασδήποτε πρώτης ὕλης καὶ ἂν προέρχεται τὸ οἴνοπνευμα.

Αἱ δαπάναι τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς εἰς τὰ οἴνοπνευματοποιεῖα β' κατηγορίας μεταφορᾶς τῶν πρὸς μετουσίωσιν ἀπαιτουμένων ὑλῶν ἐπιβαρύνουσι τὰς βιομηχανίας τὰς προτιθεμένας νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸ ὡς ἄνω μετουσιωμένον οἴνοπνευμα.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου, οὗτινος ἢ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Αὐγούστου 1939.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

Περὶ κοινοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1939 Β. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 10/10/1938 Β. Διατάγματος περὶ κατασκευῆς οἴνοπνεύματος ἐξ ἄλλων ὑλῶν παρὰ τὰς κυρίως ἐπιτρεπομένας».

Πρὸς τὰ Παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχάς.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν).

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὸ ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1939 Β. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 10/10/38 Β. Διατάγματος περὶ κατασκευῆς οἴνοπνεύματος ἐξ ἄλλων ὑλῶν παρὰ τὰς κυρίως ἐπιτρεπομένας» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 388 τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1939 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), ἵνα λάβητε γνῶσιν.

Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου παρατείνονται αἱ διὰ τοῦ τροποποιουμένου Β. Διατάγματος τῆς 10/10/38 «περὶ κατασκευῆς οἴνοπνεύματος ἐξ ἄλλων ὑλῶν παρὰ τὰς κυρίως ἐπιτρεπομένας» τοῦ κοινοποιηθέντος ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 34/1938 Ἐγκυκλίου ἡμῶν, ὀριζόμεναι προθεσμῖαι εἰσαγωγῆς καὶ κατεργασίας

υπολειμμάτων σακχαροποιίας μελάσσης μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1939, καθώς επίσης αξιάνεται το ποσόν του διά του τροποποιουμένου Β. Διατάγματος όριζομένου όπως παραχθή έκ της κατεργασίας της έν αυτώ όριζομένης ποσότητας υπολειμμάτων της σακχαροποιίας εις 9.000.000 χιλ)μα άνύδρου οίνοπνεύματος.

Καθ' όσον άφορᾷ τās διατυπώσεις και όδηγίας διά την είσαγωγήν τοιούτων υπολειμμάτων σακχαροποιίας, θέλετε συμμορφωθή πρὸς τās παρασχεθείσας ύμίν όδηγίας διά της ύπ' άριθ. 34/1938 έγκυκλίου ήμῶν δι' ής έκοινοποιήσαμεν τὸ τροποποιούμενον άπό 10/10/38 σχετικόν Β. Διάταγμα.

Έν Αθήναις τῆ 6 Ὀκτωβρίου 1939.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ άπό 10/10/1938 Β. Διατάγματος περὶ κατασκευῆς οίνοπνεύματος έξ άλλων ύλῶν παρά τās κυρίως έπιτρεπομένες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

*Έχοντες ύπ' ὄψει την παράγραφον 7α τοῦ άρθρου 5 τοῦ Κώδικος τῶν νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος» και τὸ άρθρον 24 τοῦ πρὸς έκτέλεσιν τοῦ Νόμου 971 «περὶ φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος» Β. Διατάγματος τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένη εις γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος, μετὰ συγκατάθεσιν τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

*Άρθρον 1.

1. Ἡ διά τοῦ μόνου άρθρου τοῦ άπό 10 Ὀκτωβρίου 1938 Β. Διατάγματος «περὶ κατασκευῆς οίνοπνεύματος» έξ άλλων ύλῶν παρά τās κυρίως έπιτρεπομένες» όριζομένη προθεσμία μέχρι 31 Αὐγούστου 1939 πρὸς είσαγωγήν υπολειμμάτων σακχαροποιίας πρὸς παραγωγήν οίνοπνεύματος, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1939.

2. Παρατείνεται επίσης μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1939 ή πρὸς παραγωγήν οίνοπνεύματος όριζομένη προθεσμία κατεργασίας τῶν δυνάμει τοῦ ὡς άνω Β. Διατάγματος είσαχθέντων ήδη υπολειμμάτων σακχαροποιίας και τῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1939 είσαχθησομένων ποσοτήτων.

*Άρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ μόνου άρθρου τοῦ άπό 10/10/38 Β. Διατάγματος «περὶ κατασκευῆς οίνοπνεύματος έξ άλλων ύλῶν παρά τās κυρίως έπιτρεπομένες» αντικαθίσταται ὡς έπεται:

«2. Ἡ νέα αὕτη ποσότης τῶν είσαχθησομένων υπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) όρίζεται κατ' άνώτατον ὄριον εις 40.000.000 χιλιόγραμμα, τὸ δὲ έκ ταύτης παραχθησομένον οίνοπνευμα δέν δύναται νά υπερβῆ τὰ 9.000.000 χιλιόγραμμα άνύδρου».

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν άνατίθεμεν την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὔτινος ή ίσχύς αρχεται άπό τῆς δημοσίευσεως αὐτοῦ εις την Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῆ 9 Σεπτεμβρίου 1939.

Περίληψις

«Περὶ καθορισμοῦ τῆς αναλογούσης ποσότητας άνύδρου οίνοπνεύματος πρὸς παρασκευῆν άκάπνου πυρίτιδος ύπὸ τῶν έργουστασίων έν οἷς λειτουργοῦσιν έγκαταστάσεις άνακτήσεως τοῦ χρησιμοποιουμένου αἰθέρος και οίνοπνεύματος».

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

*Έχοντες ύπ' ὄψει:

1. Τὴν παράγραφον 4 τοῦ άρθρου 42 τοῦ άπό 25/12/1917 Β. Διατάγματος «περὶ έκτέλεσεως τοῦ νόμου 871 περὶ φορολογίας τοῦ οίνοπνεύματος».

2. Τὴν άπό 25/9/1939 σχετικὴν έκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους,

Καθ' ὀρίζομεν

ὅτι πρὸς έλεγχον τοῦ πρὸς παρασκευῆν άκάπνου πυρίτιδος, χρησιμοποιουμένου οίνοπνεύματος ύπὸ τῶν έργουστασίων παρασκευῆς άκάπνου πυρίτιδος, έν οἷς λειτουργοῦσιν έγκαταστάσεις άνακτήσεως τοῦ χρησιμοποιουμένου αἰθέρος και οίνοπνεύματος, λαμβάνεται ὡς βάσις ὅτι δι' 100 χιλιόγραμμα άκάπνου πυρίτιδος άπαιτοῦνται 50 (πεντήκοντα) χιλιόγραμμα άνύδρου οίνοπνεύματος,

Έν Αθήναις τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1939.

Περίληψις

Περὶ κοινοποιήσεως τοῦ άπό 7 Σεπτεμβρίου 1939 Β. Διατάγματος «περὶ κατασκευῆς οίνοπνεύματος έξ άλλων ύλῶν παρά τās κυρίως έπιτρεπομένες».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τὰ Παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους και τās Τελωνειακὰς Αρχάς.

(Κοινοποιουμένη και πρὸς τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικόν Ὀργανισμόν).

Κοινοποιούμεν ύμίν τὸ άπό 7/9/39 Β. Διάταγμα «περὶ κατασκευῆς οίνοπνεύματος έξ άλλων ύλῶν παρά τās κυρίως έπιτρεπομένες», δημοσιευθὲν εις τὸ ύπ' άριθ. 372 τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1939 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α').

1. Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου έπιτρέπεται ὅπως μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1940, οἱ οίνοπνευματοποιοὶ β' κατηγορίας πλὴν τῆς διά τοῦ άπό 10/10/1938 Β. Διατάγματος έπιτραπέισης νά κατεργασθῶσι ποσότητος υπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) κατεργασθῶσιν ὅττοι και έτέραν ποσότητα μελάσσης μέχρι 40.000.000 χιλ)μων πρὸς παραγωγήν μέχρις 9.000.000 χιλ)μων άνύδρου οίνοπνεύματος πάσης κατηγορίας. Ἡ έκ τῆς άλλοδαπῆς είσαγωγή τῆς έτέρας ταύτης ποσότητος υπολειμμάτων σακχαροποιίας έπιτρέπεται μόνον μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1940, θέλει δὲ γίνει παρά τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, έξ ὃ θά παραλαμβάνωσιν οἱ οίνοπνευματοποιοὶ β' κατηγορίας.

2. Ἡ έκάστοτε παρά τοῦ Α.Σ.Ο. προσκομιζομένη ποσότης υπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) θέλει τίθεσθαι εις άποταμίευσιν, θά παραλαμβάνηται δὲ ύπὸ τῶν οίνοπνευματοποιῶν β' κατηγορίας πρὸς οίνοπνευματοποίησιν κατόπιν ύποβολῆς πρὸς τὴν

άρμοδιαν Τελωνειακήν Ἀρχήν τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἀναγνωριστικῆς ἀναλώσεως ὑπογεγραμμένης παρά τε τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ τοῦ προτιθεμένου νὰ παραλάβῃ τὴν μέλασσαν οἰνοπνευματοποιοῦ β' κατηγορίας.

3. Προκειμένου περὶ παραλαβῆς ἐκ τῆς ὡς ἄνω μελάσσης ὑπὸ οἰνοπνευματοποιοῦν β' κατηγορίας λειτουργούντων εἰς περιφερείας ἀρμοδιότητος ἐτέρου Τελωνείου, ἀπὸ τοῦ εἰς ὃ ἔχει ἀποταμιευθῆ ἡ μέλασσα, αὕτη θὰ γίνεταί δι' ἐσωτερικῶν ἀποστολῶν ἐπὶ τῇ καταθέσει ἀναγνωριστικῶν αἰτήσεων ἐσωτερικῶν ἀποστολῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων οἰνοπνευματοποιοῦν β' κατηγορίας, ὑπογεγραμμένων νομίμως ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. ὡς ἀναγνωρίζοντος καὶ ἐπὶ τῇ παροχῇ τῆς κεκανονισμένης ἐγγυήσεως περὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ ἀποβιβάσεως τῆς μελάσσης. Περὶ τῆς οὕτως ἀποστελλομένης ποσότητος μελάσσης τὸ Τελωνεῖον ἀποστολῆς θὰ ἀναφέρῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους.

Ἡ παραλαβὴ μελάσσης πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως τοῦ Τελωνείου Ἐλευσίνος, ὑπὸ οἰνοπνευματοποιοῦν β' κατηγορίας τῆς περιφερείας Ἀττικῆς θὰ γίνεταί ἐπὶ τῇ καταθέσει ἀναγνωριστικῆς αἰτήσεως ἀναλώσεως ὑπογεγραμμένης παρά τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ τοῦ ἀναγνωριζομένου ἔστω καὶ ἂν ἡ ἔδρα τοῦ οἰνοπνευματοποιοῦ εὐρίσκειται εἰς τὴν περιφέρειαν ἐτέρας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς.

4. Αἱ ἐκτάκτως ἐπιτρεπόμεναι πρὸς κατεργασίαν πρῶται αἷται ὄλαι, ἀπαλλάσσονται συμφῶνως τῇ παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 971 κατὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰν των, ἀπὸ παντὸς λιμενικοῦ, δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους, αἱ δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμεναι ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους.

5. Κατὰ συνέπειαν αἱ Τελωνειακαὶ Ἀρχαὶ ἐντέλλονται ὅπως συμμορφούμεναι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 971 Β. Διατάγματος τῆς 25/12/1917, ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀναγνωριστικῆς ἀναλώσεως ἢ ἐπὶ τῇ καταθέσει διασαφήσεως εἰσαγωγῆς προκειμένου περὶ τῶν δι' ἐσωτερικῆς ἀποστολῆς ἀποστελλομένων ἐξ Ἐλευσίνος ὑπὸ οἰνοπνευματοποιοῦ τινος β' κατηγορίας ἐκ τῶν εἰς ἀποταμίευσιν εὐρισκομένων τοιούτων ὕλων πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν, ἀπευθύνονται τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους, ἀναφέρονσαι τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ οἰνοπνευματοποιοῦ, τὸ ποσὸν τῆς πρὸς παραλαβὴν αἰτουμένης μελάσσης, τὴν προέλευσιν αὐτῆς, τὸ οἰνοπνευματοποιεῖον δι' ὃ προορίζεται, τὸν ἀριθμὸν τῆς αἰτήσεως ἀναλώσεως ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποταμιεύσεως.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι πρὸ ἐκάστης παραδόσεως μελάσσης δέον νὰ λαμβάνηται ἢ κατὰ τὸ προμνησθὲν ἄρθρον καὶ Διάταγμα προβλεπομένη ἐγγύησις, ἢ λύσις τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται συμφῶνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, καθὼς ἐπίσης ὅτι μέχρι τῆς λύσεως τῆς ἐγγυήσεως θὰ παραμείνωσιν ἐκκρεμεῖς ἢ ἀναγνωριστικὴ αἰτήσις ἀναλώσεως ἢ ἡ διασάφησις.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἰνοπνευματοποιός τις,

ἐκ τῶν παραλαβόντων μέλασσαν προτίθεται νὰ διαθέσῃ τὸ ὄλον ἢ μέρος αὐτῆς εἰς ἄλλον οἰνοπνευματοποιοῦν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὀφείλει νὰ αἰτησῆται τοῦτο δι' αἰτήσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὴν ἀρμοδιαν Τελωνειακήν Ἀρχήν, ἢ δὲ τοιαύτη μεταβίβασις ἐνεργεῖται μόνον μετὰ τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν καὶ τὴν κατάθεσιν νέας ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος οἰνοπνευματοποιοῦ, λυομένης οὕτως ἐν ὄλῳ ἢ ἐν ἀναλόγῳ μέρει τῆς ἀρχικῶς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1939.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατασκευῆς οἰνοπνεύματος ἐξ ἄλλων ὕλων παρὰ τὰς κυρίως ἐπιτρεπόμενας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος», τὸ ἄρθρον 24 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου 971 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» Β. Διατάγματος τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένη εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» καθ' ὄλον τὸ Κράτος ἐργαζομένους οἰνοπνευματοποιοὺς β' κατηγορίας, ὅπως πλὴν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1938 Β. Διατάγματος, ἐπιτραπέισις νὰ κατεργασθῶσι ποσότητος ὑπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος ψαίμου καὶ μετουσιωμένου, κατεργασθῶσιν οὗτοι μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐτέραν ποσότητα ὑπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) πρὸς παραγωγὴν ὡσαύτως οἰνοπνεύματος πάσης κατηγορίας.

2. Ἡ νέα αὕτη ποσότης τῶν εἰσαχθησομένων ὑπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) ὀρίζεται κατ' ἀνώτατον ὄριον εἰς 40.000.000 χιλιόγραμμα, τὸ δὲ ἐκ ταύτης παραχθησόμενον οἰνοπνευμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 9.000.000 ἀνδρῶν.

3. Ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγή τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσότητος ὑπολειμμάτων σακχαροποιίας ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου 971 Β. Διατάγματος τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917, πλεονεκτήματι τῆς ἀτελοῦς παραδόσεως, μόνον μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1940, θέλει δὲ γίνεαι παρὰ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅστινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1939.

Περίληψις

Περί κοινοποιήσεως τού 'Αν. Νόμου 2009/1939 περί συμπληρώσεως τού Α. Νόμου 1901/1939 «περί έπιβολής φόρου καταναλώσεως επί τού άμυλοσιροπίου».

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΗ

Πρὸς ἅπαντα τὰ Παραρτήματα καὶ τοὺς Χημικοὺς τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς καὶ τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν).

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὸν ὑπ' ἀριθ. 2009/1939 Ἀναγκαστικὸν Νόμον «περί συμπληρώσεως τού 'Αν. Νόμου 1901/1939 περί έπιβολής φόρου καταναλώσεως επί τού άμυλοσιροπίου», δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 437/13/10/39 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τεύχος Α', ἵνα ἔχητε τοῦτον ὑπ' ὄψιν.

Διὰ πᾶσαν ἀμφιβολίαν περί τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ δέον νὰ ἀπευθύνεσθε ἡμῖν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1939.

Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2009/1939

Περί συμπληρώσεως τού 'Αν. Νόμου 1901/1939 «περί έπιβολής φόρου καταναλώσεως επί τού άμυλοσιροπίου».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

*Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Νόμου 1901/1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται: «Ἐπί τοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους παρασκευαζομένου άμυλοσιροπίου, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου, ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως ἐκ δραχμῶν τεσσάρων καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα (4.80) κατὰ χιλιόγραμμα, ἄνευ προσαυξήσεως τινος ὑπὲρ τῶν Ἀναγκαστικῶν Δανείων ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν.

Τοῦ ὡς ἄνω φόρου καταναλώσεως ἐξαιρεῖται τὸ δι' εἰδικὰς χρήσεις προοριζόμενον άμυλοσιρόπιον, περί ὧν προβλέπουσιν εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος».

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ αὐξάνηται ἢ νὰ μειῶται ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρος καταναλώσεως.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

*Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβληθεὶς φόρος καταναλώσεως ἐπιστρέφεται ὁσάκις ἐξάγεται άμυλοσιρόπιον εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ὁ ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἐπιστρεφόμενος φόρος καταναλώσεως εἶναι ἴσος πρὸς τὸν ἰσχύοντα τοιοῦτον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαγωγῆς.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἐξαγωγῆς άμυλοσιροπίου, τὰ τελωνεῖα δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἢ τοιαύτη ἐξαγωγή, ὡς καὶ οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου φόρου καταναλώσεως.

3. Ἡ ἀπαίτησις περί ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου τοῦ άμυλοσιροπίου ἐὰν δὲν ἀσκηθῇ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν προσεκτήθη τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, παραγράφεται.

*Ἄρθρον 3.

Ἐντὶ τῆς συμφώνως τῇ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 'Αν. Νόμου 1901/1939 σφραγίσεως τῶν πρὸς παραγωγὴν άμυλοσιροπίου ἐγκαταστάσεων τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς άμυλοσιροπίου, ἐπιτρέπεται, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ χρόνου ἐργασίας αὐτῶν, νὰ τοποθετῶνται εἰδικοί ἠλεκτρικοὶ ἢ ἄλλοι μετρηταὶ κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν λεπτομερέστερον ὀρισθησόμενα.

Τὰ ἔξοδα τῆς προμηθείας καὶ τοποθετήσεως τῶν μετρητῶν τούτων βαρύνουσι τὸν ἐργοστασιάρχην.

*Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 1901/1939 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω :

«2. Οἱ ἐντεταλμένοι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1901/1939, Χημικοὶ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἐργοστασίων τῶν παραγόντων άμυλοσιρόπιον, δικαιοῦνται καὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως προβαίνωσιν εἰς οἰανδήποτε ἔρευναν πρὸς ἐξακρίβωσιν τυχόν παραβάσεων τοῦ Α. Νόμου 1901/1939, ὡς καὶ τοῦ παρόντος, ὅπως βεβαιῶσι τὰς ὑποπιπτούσας εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν παραβάσεις καὶ ὅπως κατάσχωσι τὰ ὑποκείμενα εἰς κατάσχασιν, συντάσσοντες περί πάντων τούτων πρωτόκολλα.

Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι ἐν τῇ ὡς ἄνω καθοριζομένην δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν, δικαιοῦνται ὅπως εἰσέρχωνται εἰς τὰ ἐργοστάσια, ἀποθήκας, καταστήματα ἢ πρατήρια ἔνθα παρασκευάζεται ἢ ἀποθηκεύεται άμυλοσιρόπιον καὶ ἐνεργῶσι τῇ συνδρομῇ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς, ἐρεῦνας πρὸς ἀνακάλυψιν παραβάσεων τοῦ Α. Νόμου 1901/1939 καὶ τοῦ παρόντος».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α. Ν. 1901/1939 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω :

«4. Τὸ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Νόμου 1901/1939 άμυλοσιρόπιον κατάρχεται, αἰ δὲ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἰς τοὺς παραβάτας δὲν ἀποκλείουσι τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου φόρου καταναλώσεως, ἐφ' ὅσον ὀφείλεται τοιοῦτος».

*Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ ἄρθρου 1, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς του εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1939.

Περίληψις

«Περί χρησιμοποίησεως σταφιδίνης, καθαρᾶς γλυκόζης καὶ τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῆς, πρὸς παρασκευὴν εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς κλπ.»

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Αἰσχροδικειῶν, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Τελωνιακὰς Ἀρχὰς, Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια, Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀγορανομίας).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 441/1939 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ χρησιμοποίησεως σταφιδίνης, καθαρᾶς γλυκόζης καὶ τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῆς, πρὸς παρασκευὴν εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς κλπ.», μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν κ.κ. ὑπουργῶν Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ Ἀγορανομίας, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Ὀκτωβρίου 1939 δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 251 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1939, ἰσχύουσαν δὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεώς της.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1939.

Περί χρησιμοποίησεως σταφιδίνης, καθαρᾶς γλυκόζης καὶ τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῆς, πρὸς παρασκευὴν εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς κλπ.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἐδάφια β' καὶ δ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου», τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 5584 τοῦ 1932 «περὶ μέτρων ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος» καὶ τὸ ἐδάφ. γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ἀπὸ 25/8/1939 Β. Διατάγματος «περὶ τῶν ὄρων καὶ διατυπώσεων ὑφ' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ κατεργασία σταφίδος ἐν γένει ὡς καὶ σταφιδίνης, πρὸς παρασκευὴν καθαρᾶς γλυκόζης (δεξτρόζης), ἀποφασίζομεν :

Ἐπιτρέπομεν τὴν χρησιμοποίησιν σταφιδσοακχάρου (σταφιδίνης), καθαρᾶς γλυκόζης, ὡς καὶ τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῆς, πρὸς κατασκευὴν οἰωνδήποτε εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς, χαλβαδοποιίας καὶ ἀεριούχων ποτῶν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σακχάρως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Σεπτεμβρίου 1939.

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ὀκτωβρίου 1939.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ἘΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ἐπὶ ὁμάδος ἐργαστηριακῶν χημικῶν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως τηρηθῆ ἀπαρεγκλίτως διὰ τὰς κατωτέρω ἀναλύσεις τὸ ἐναντι σημειούμενον τιμολόγιον :

Δρχ.

*Ανάλυσις βουτύρου (προσδ. ἀρ. Reichert-Meissl, ἀρ. Βδ/τροῦ καὶ δξύτητος)	150.—
Προσδιορισμὸς μόνον ἀριθ. Reichert-Meissl	100.—
*Ανάλυσις γάλακτος (προσδ. λίπους, εἰδ. βάρ. ξηροῦ ὑπολείμματος δι' ὑπολογισμοῦ) . .	100.—
*Ανάλυσις ριζογάλου, κρέμας καὶ γιαούρτης (προσδ. λίπους)	100.—
*Ὄξυμέτρησις ἐλαιολάδου	50.—
*Ανάλυσις τυροῦ (προσδ. ὑγρασίας καὶ λίπους)	150.—
Προσδιορισμὸς μόνον ὑγρασίας τοῦ τυροῦ . .	100.—
*Ανάλυσις μέλιτος (σύνολον ἀναγόντων σακχάρων, καλαμοσακχάρου ἀντίδρασις Fiehe)	200.—
*Ανάλυσις πολτοῦ τομάτας (ξηρὸν ὑπόλειμμα, χλωριούχον νάτριον)	200.—
Προσδιορισμὸς δξύτητος εἰς ζυμαρικά . . .	50.—
*Ανάλυσις σάπωνος (προσδ. λιπαρῶν, ὑγρασίας, ἐλευθέρου ἀλκάλεος)	200.—
Προσδιορισμὸς μόνον λιπαρῶν εἰς σάπωνα	100.—
*Ανάλυσις ἐλαιοπυρήνων (προσδ. ἐλαίου καὶ ὑγρασίας)	200.—
Μικροσκοπικὴ ἐξέτασις καφέ	100.—

Διὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἀναλύσεις ἰσχύει τὸ τιμολόγιον ἀναλύσεων τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους τῆς 10ης Ἀπριλίου 1930.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος τιμολογίου, ἦτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἀρχεταὶ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Πρόσκλησις

Α' Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν Α' τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ ἔτους 1940, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 15 τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς, γενησομένην τὴν 28ην Ἰανουαρίου 1940, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἀκριβῶς, ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ τῆς Ἐνώσεως.

ΘΕΜΑΤΑ :

- 1) Ἐκθεσις Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.
- 2) Ἐκθεσις τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.
- 3) Ἐκθεσις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ Χημικὰ Χρονικά.
- 4) Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1939 τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καὶ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.
- 5) Ἐκθεσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1939 τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Περιοδικοῦ.

6) Υποβολή προς Έγκρισιν του προϋπολογισμού του Έτους 1940 της Ένώσεως και των Χημικών Χρονικών.

7) Συζήτησις επί των ανωτέρω θεμάτων.

Έν περιπτώσει μη επιτευξέως άπαρτίας ή Γενική Συνέλευσις θά έπαναληφθή την 4ην Φεβρουαρίου, ήμέραν Κυριακήν και ώραν 9ην π. μ. έν τώ αύτῶ χώρῳ.

Έν Αθήναις τῆ 12 Ιανουαρίου 1940.

Ο Πρόεδρος
Κ. Νεύρος

Ο Γεν Γραμματέας
Δ. Καραθανάσης

ΝΕΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Διά Διατάγματος δημοσιευθέντος εις τό ύπ' άρ. 1 φύλλον τῆς Έφημ. τῆς Κυβερνήσεως του Ιανουαρίου 1940 διωρίσθησαν ύπό του Υπουργ. τῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων, κατόπιν προτάσεως τῆς Φυσικομαθηματικής Σχολῆς του Πανεπιστημίου Αθηνών οί κάτωθι νέοι έπικουρικοί καθηγηταί: Μιχ. Αναστασιάδης τῆς Β' έδρας τῆς Φυσικῆς και Χρ. Φουσιάνης τῆς Α' έδρας τῆς Μαθηματικῆς.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Την 9ην Μαρτίου, τελευταίον Σάββατον των Αποκρεω, θά γίνῃ, όπως πάντοτε, εις τας αίθουσας του ξενοδοχείου King George ο χορός των Χημικών. Ο χορός διοργανούται ύπό του Συλλόγου Χημικών Βιομηχανίας. Τα δύο τρίτα των εισπράξεων θά διατεθοῦν διά την ένίσχυσιν τῆς χημικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ένώσεως Έλλ. Χημικών, τουτο δέ έλπίζεται ότι θά άποτελέσῃ άφορμῆν όπως οί συνάδελφοι έργασθοῦν διά την έπιτυχίαν του μέ μεγαλύτερον άκόμεν ζῆλον. Η έξαιρετική έπιτυχία του χοροῦ μας, ή επί τόσα έτη σημειουμένη, όφειλομένη δέ εις την πρόθυμον ένίσχυσιν των χημικών, των βιομηχάνων, όπως έπίσης και την οργανωτικήν ικανότητα του Σ. Χ. Β., έξασφαλίζει και δι' έφέτος την μεγάλην έπιτυχίαν του. Οί συνάδελφοι έχουν ύποχρέωσιν, λαμβανομένου ύπ' όψιν και του σκοπού του, να τόν ένισχύσουν προθύμως όχι μόνον διά τῆς συμμετοχῆς των, αλλά και διά τῆς διαθέσεως εισιτηρίων και πρό παντός διά τῆς έξασφαλίσεως δώρων, ίδίως προϊόντων τῆς έλληνικῆς βιομηχανίας. Ταυτα θά διατεθοῦν διά τους λαχνούς του λαχείου και τά τόσα πάντοτε πλούσια δώρα του χοροῦ, τά όποια, ως γνωστόν, άποτελοῦν μίαν μικράν έτησίαν έκθεσιν τῆς έλληνικῆς παραγωγῆς και γενικώτερον τῆς έλληνικῆς άγοράς.

Η σχετική έπιτροπή έδρεύει εις τά γραφεΐα του Σ. Χ. Β. έν τῶ Έντευκτηρίῳ Χημικών (Πλ. Κάνιγγος 10, άριθ. τηλ. 31552), όπου καθ' έκάστην δύνανται ν' άπευθύνωνται οί ένδιαφερόμενοι.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

Υπό του Υπουργείου Έθνικῆς Οικονομίας άνεμεθήσαν τά κάτωθι διπλώματα εύρεσιτεχνίας:

— Εις τόν κ. Ανδρ. Μητρόπουλον, χημικόν, κάτοικον Αθηνών (Σιλίβριας 9) διά την έφεύρεσιν «Καθολικός δι' άτμού ή δι' άέρος πετρελαιοκαυστήρ πάσης φύσεως πετρελαίων μετά τετραγώνου ρυθμιστήρος δακτυλίου και τριών συγκεντρωτικῶν διατεταγμένων περιστροφικού και μη διασκεδάσμου άτμοσφαιρών ή άεροσφαιρών» 8533.

— Εις τόν κ. Δημ. Τσάκωναν, ηλεκτροτεχνίτην, κάτοικον Σίρτζη Θηβών, διά την έφεύρεσιν «Ηλεκτρικαί μονώσεις συσσωρευτών» 8635.

— Εις τόν κ. Γεώρ. Ξανθόπουλον, δδοντίατρον, κάτοικον Αθηνών (Πειραιώς 76), διά την έφεύρεσιν «Τελειοποίησις του συστήματος ηλεκτροφωτισμού διά κλιμακωτού έναλλάξ φωτισμού» ως προσήκη εις τό ύπ' άριθ. 8297 διπλώμα εύρεσιτεχνίας 8636.

— Εις την έν Βασιλεία τῆς Έλβετίας έδρεύουσαν έταιρείαν Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel, διά την έφεύρεσιν «Παραγωγή μονίων (γνησίων) βαφῶν επί μικτών κλωστικῶν ίνῶν» μετ' άναγνωρίσεως τῆς 4 Ιουλίου 1938 ως χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 8637.

— Εις τόν κ. Paul Nitsche, χημικόν - μηχανικόν, κάτοικον Δρέσδης Γερμανίας, διά την έφεύρεσιν «Μέθοδος πρός παρασκευήν πάγου συντηρήσεως» 8638.

— Εις την έν Φραγκφούρτη Γερμανίας έδρεύουσαν έταιρείαν I. G. Farbenindustrie A. G., διά την έφεύρεσιν «Συσκευή πρός παρασκευήν ταινίων έξασμένου κυτταροβάμβακος έξ άτερυμένων ίνσταινιδών» κατά τροποποίησιν του ύπ' άριθ. 7708 διπλώματος και μετ' άναγνωρίσεως τῆς 9 Ιουλίου 1938 ως χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 8639.

— Εις την έν Βασιλεία Έλβετίας έδρεύουσαν έταιρείαν F. Hoffmann La Roche et Co A. G., διά την έφεύρεσιν «Μέθοδος πρός παρασκευήν de-Ακετυλ-α-ποκοφερόλης» 8640.

— Εις τόν κ. Dr. Erich Marhenkel, χημικόν, κατοικον Berlin-Südende Γερμανίας, διά την έφεύρεσιν «Μέθοδος πρός κατασκευήν γαλβανικών ξηρών στοιχείων» μετ' άναγνωρίσεως τῆς 6 Ιουλίου 1938 ως χρονολογίας συμβατικῆς προτεραιότητος 8642.

— Εις την έν Ljpest Ούγγαρίας έδρεύουσαν έταιρείαν Vereingte Glühlampen und Elektrizitäts A. G., διά την έφεύρεσιν «Ηλεκτρικόν λαμπτήρ πυρακτώσεως πεπληρωμένος δι' άέρων μετά διττός συνεστραμμένου σύρματος πυρακτώσεως» 8643.

— Εις την έν Αθήναις έδρεύουσαν έταιρείαν Ε.Κ.Α.Π., διά την έφεύρεσιν «Προσώπις άμάχου πληθυσμού λαϊκού τύπου εκ φύλλου έλαστικού» 8649.

— Εις τόν κ. Θαν. Αναστασιάδην, χημικόν, κάτοικον Αθηνών (Μαγνησίας 5), διά την έφεύρεσιν «Πλαστική άσφαλτος» 8551.

— Εις τόν κ. Ιωάν. Λεβέταν, μηχανηγόν, κάτοικον Θηβών, διά την έφεύρεσιν «Μέσον προστασίας των έπιτιθεμένων από τά πυρά του έχθρου» 8653.

— Εις τόν κ. Γεώρ. Αναστασίου, έμπορον, κάτοικον Χαλανδρίου (Θεμιστοκλέους 1), διά την έφεύρεσιν «Σύστημα παραγωγῆς εκμεταλλεύσεως έργου διά τῆς άποταμιεύσεως τῆς ύλης και εκμεταλλεύσεως τῆς ύλης» 8557.

— Εις τόν κ. Παντ. Κούτσιπαν κάτοικον Ν. Κοκκινιάς (πάροδος Πριγκηποννήσου) διά την έφεύρεσιν «Ψηκτραί εκ χόρτου διά πᾶσαν χρήσιν και μέθοδος ύφάνσεως αὐτών» 8634.

— Εις τούς κ.κ. Δημ. Κουτσογιαννάκην έλαιοχρωματιστήν και Θρ. Κορτέσην, έργοληπτήν, κατοίκους Ηρακλείου Αττικῆς διά την έφεύρεσιν «Τύπος έλαίου διά την παρασκευήν χρωμάτων» 8595.

ΑΔΕΙΑΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Τό Συμβούλιον Βιομηχανίας του Υπουργείου Έθνικῆς Οικονομίας έχορήγησε τάς κάτωθι άδειας περί ίδρύσεως νέων βιομηχανιών ή επέκτασεως ύπαρχουσῶν τοιούτων.

— Αθην. Μολκοτόν, άδεια λειτουργίας βαφείου και πρατηρίου νημάτων έν Αθήναις.

— Ηρακλήν, Αλληγορίδην, συμπλήρωσις άποφάσεως διά τῆς προσθήκης και βαφείου ένδυμάτων.

— Σταθρον Κωσσταβάτσην, άδεια λειτουργίας βαφείου έν τῶ συνοικισμῶ Καισαρείας Θεσσαλονίκης.

— Θέρμης, επέκτασις του έν Ριζοπάσῃ κτηρίου τῆς διά τῆς εις αυτό προσθήκης ενός ηλεκτρικού μηχανοκίνητου κλιβάνου χωρητικότητος 500·1000 χλγ.

— Προμηθεύς, παράτασις άδειας επέκτασεως του έν Πειραιάτι Πειραιώς έργοστασίου τῆς παραγωγῆς ψυχράς άσφάλτου.

— Ν. Χατζηγεωργίου και Δ. Χανιώτην, άδεια έγκαταστάσεως έν Αθήναις ενός λέβητος χωρητικότητος 200 χλγρ. πρός παρασκευήν μαγειρικῶν λιπῶν δι' άναμίξεως.

— Δ. Σκοδών και Σια, παράτασις άδειας ίδρύσεως έν Θεσσαλονίκη έργοστασίου παραγωγῆς άσφαλτικῶν διαλυμάτων ψυχράς άσφάλτου και συμπλήρωσις ταύτης διά τῆς έν αὐτῶ παραγωγῆς ψυχράς άσφάλτου.

— Φλωρεντίλ Ιακ. Πέπον, άδεια σκοπιμότητος διά τό έν Θεσσαλονίκη έργαστήριόν του κατασκευῆς δερματινῶν ειδῶν.

— Πρωτεύς, άδεια παραγωγῆςθειούχου νατρίου (βιομηχανικού) έν τῶ έν Πειραιεί έργοστασίῳ τῆς.

— Ανέστην Κωνσταντινίδην, άδεια σκοπιμότητος διά τό ένταυθα έργαστήριόν του παρασκευῆς μαγειρικῶν λιπῶν και μεταφοράς αὐτοῦ εις Νέαν Σμύρνην.